

Călător spre veșnicie

În această viață pământească, suntem călători spre viața veșnică, spre adevărata noastră patrie, Împărăția lui Dumnezeu. Această călătorie se sfârșește după un timp anume lăsat de Dumnezeu pentru a ne mântui. Sfinții Părinți spun că timpul este intervalul dintre chemarea lui Dumnezeu și răspunsul omului.

Neștiind dinainte durata vieții pământești, omul care trăiește în adevăr, se străduiește să folosească eficient, mântuitor, timpul pe care îl are la dispoziție. În acest sens, viața se aseamănă cu o cursă contra cronometru, uneori lungă și anevoioasă, pentru a obține premiul râvnit, care nu este altceva decât viața și fericirea veșnică în comuniune cu Dumnezeu.

Orice om trăiește experiența de a alege calea pentru a obține cele necesare traiului, pentru sporirea materială și spirituală, și orice om are, de asemenea, experiența inevitabilei oboseli. Biserica ne-a rânduit popasuri duhovnicești, zile de sărbătoare, de odihnă și bucurie sfântă. Aceste zile sunt ca niște oaze de răcoare în întinsul unui deșert arzător, în care ne putem reface puterile fizice și sufletești, așezându-ne la umbra cuvântului Sfânt al Domnului și adăpându-ne din izvorul harului dumnezeiesc prin Sfintele Taine și Slujbe ale Bisericii. Întăriți, mângâiați,

luminați și plini de credință, pornim mai departe în călătoria noastră pământească.

Dar ce călător își dorește să fie singur în primejdiile și bucuriile unei mari călătorii? Toți avem nevoie de ajutor, toți avem nevoie de prieteni adevărați. Desigur, prietenul cel mai minunat, cel mai de încredere, care nu te minte, nu te trădează și nu te părăsește, este Dumnezeu. Cine Îl are prieten pe Dumnezeu, este prieten și cu Maica Domnului, și cu sfinții Lui, și cu toți oamenii creați de El.

Zilele de sărbătoare sunt minunate prilejuri de a ne apropia de toți prietenii noștri: cerești și pământești. De cei cerești ne apropiem prin rugăciune și participare la Sfânta Liturghie, iar de cei pământești ne apropiem prin comuniunea frățească și ajutorare.

Creștinii sărbătoresc și ziua onomastică, ziua în care este sărbătorit sfântul al cărui nume de botez îl poartă. Este folositor ca în această zi să se împărtășească cu Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos, să citească viața sfântului, să mediteze la virtuțile acestuia pentru a încerca să le urmeze. Cel care va trăi astfel, va putea spune în momentul despărțirii de cele pământești, ca și Sfântul Apostol Pavel: „Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit” (II Timotei 4,7).

Profesor Irina Buta, Suceava

CEL MAI BUN PRIETEN

